

[Niels Mørk.]

I 1945 blev loven om erstatning til besættelsestidens ofre gennemført enstemmigt i det høje ting. Jeg er overbevist om, at det samme vil ske med dette lovforslag, og jeg kan på mit partis vegne give fuld tilslutning til lovforslagets gennemførelse.

Holger Hansen: På mit partis vegne kan jeg varmt anbefale dette lovforslag til videre behandling i det høje ting. Jeg må dog sige, at vi i venstre mener, det var klogt at tage en udvalgsbehandling af spørgsmålet for at få belyst de ting, som vi ikke umiddelbart kan se af lovforslaget og dets bemærkninger; jeg tænker her på, at lignende forhold, som her gøres gældende for tjenestemændenes vedkommende, kan gøres gældende i relation til andre grupper i samfundet.

Jeg kan varmt anbefale lovforslaget til videre behandling og beder om, at det må komme i et udvalg.

Haustrup Clemmensen: Jeg hilser fremkomsten af dette lovforslag med glæde. Jeg havde lejlighed til i tinget den 27. oktober i fjor i et spørgsmål til socialministeren at fremhæve de urimelige virkninger af den nuværende retstilstand, og jeg forstår, at ministeren har fastholdt den opfattelse, som han ved den lejlighed gav udtryk for i den forsigtige ministerielle sprogbrug, at den nuværende tingenes tilstand „ikke er fuldt ud rimelig“. Jeg kan derfor kun ønske, at dette lovforslag gennemføres så hurtigt som muligt. Men jeg vil gerne i al stilfærdighed beklage, at der dog er gået nogen tid, inden lovforslaget er fremkommet; det har igen adskillig tid været åbenbart med disse urimelige virkninger, og jeg finder det derfor nødvendigt i et udvalgsarbejde at se på, om den ikrafttrædelsesdato, ministeren har stipuleret, den 1. april 1966, er rimelig.

Jeg vil gerne derudover fremhæve, at selv om der altså her er tale om et fremskridt for denne gruppe af vanskeligt stillede medborgere, synes jeg, vi i udvalgsarbejdet må

overveje, om det virkelig er rimeligt, når forslaget går ud på, at invalider, der har 25 pct.s invaliditetsgrad, ligestilles med dem, der har 100 pct.s invaliditetsgrad. Jeg synes, det måtte være rimeligt at give de mennesker, der er hårdest ramt, en yderligere begunstigelse end den, der i lovforslaget er tale om.

Jeg savner også i lovforslaget oplysninger om, hvordan man stiller sig over for de tjenestemænd, der ikke pensioneres på grund af alder; det er dem, der afgår med alderspension, som man bliver ved at tale om i lovforslaget, men man taler ikke om, hvordan de, der pensioneres på grund af sygdom — hvad der jo er ulykkelig aktuelt i disse sager — skal behandles. Endelig må vi vel også i udvalgsarbejdet se på beskatningsproblemerne, som også tidligere har været drøftet.

Må jeg endelig til sidst i denne forbindelse sige, at jeg havde lejlighed til den 27. oktober under mit spørgsmål at henlede opmærksomheden på, at de invaliditetsbedømmelser, der på lægeligt grundlag foretages, ikke er særlig ensartede; ministeren var så elskværdig ved den lejlighed at give mig ret i dette synspunkt og forklare, at man i ministeriet overvejede dette spørgsmål. Kunne man ikke få fremskyndet disse overvejelser? Jeg tror, det ville være overordentlig rimeligt, om man her fik sikret en fuldstændig ensartet bedømmelse.

Jeg skal slutte med at udtrykke tilslutning til lovforslagets hovedlinjer og udtrykke håbet om, at vi i et hurtigt udvalgsarbejde kan få forbedret dette lovforslag og derefter snarest muligt få det gennemført.

Svend Haugaard: Når aktive tjenestemænd kan oppebære erstatning for invaliditet fremkaldt under besættelsen sammen med lønnen, så synes jeg, det er helt rimeligt, at erstatningen også kan gives sammen med tjenestemandspension. Der kan næppe være tvivl om, at adskillige af de pågældende har været hæmmede i deres mulighed for avancement til højere stil-